

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2018. július 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-birtoklásának büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott neve** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2018. március 14. napján kelt 25.B.333/2017/30. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy

a vádlottal szemben kiszabott fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés tartamát 4 (négy) év 10 (tíz) hónapra, a kiutasítás tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

A szabadságvesztés büntetésbe a 2017. június 28. napjától 2018. március 14. napjáig eltelt időt tekinti beszámítottnak.

A Győri Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I.150/2017. számon nyilvántartott 2 db hasis pipa, 1 db műanyag kanál, 1 db digitális mérleg és 50 db nejlonzacskó bűnjelek elkobzását rendeli el.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a vádlott 2017. június 28. napjától kiadatási fogvatartásban volt, 2017. augusztus 10. napjától van előzetes letartóztatásban; a vádlott anyja neve: **A.A.**

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2018. március 14. napjától a mai napig 2018. július 4. napjáig eltelt időt.

A másodfokú eljárásban 31.013 (harmincegyezer-tizenhárom) Ft bűnügyi költség merült fel, amely az állam terhén marad.

I n d o k o l á s

A negatív hatásköri összeütközésből eredő kijelölés után eljáró Győri Törvényszék a 2018. március 14. napján kelt 25.B.333/2017/30. számú ítéletével **vádlott neve** bűnösségét megállapította kábítószer birtoklása büntetében (Btk. 178.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont) és bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében (Btk. 237.§ (1) bekezdés). Ezért őt halmazati büntetésül 6 év 8 hónap fegyházbüntetésre, 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra és Magyarország területéről 10 évi kiutasításra ítélte. Rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a vádlottól lefoglalt kábítószer elkobzásáról, az egyéb bűnjelek jogi sorsáról és az őt terhelő, illetve az állam által viselendő bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész fellebbezett a szabadságvesztés tartamának emelése érdekében. **vádlott neve** vádlott és védője enyhítésért éltek jogorvoslati kérelemmel.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.269/2017/4-I. számú átiratában a vádhatóság fellebbezését fenntartotta. Az elsőfokú bíróság eljárását szabályosnak, a tényállást megalapozottnak, az indokolási kötelezettséget teljesítettnek, a bűnösségre vont következtetést, a cselekmények minősítését helyesnek tartotta.

A bűnösségi körülmények korrekcióját látta szükségesnek azzal, hogy a beismerő vallomás nyomatéka csekély a tettenérés miatt. Ilyen szempontok szerint a középértéket elérő tartamú szabadságvesztés szolgálja leginkább a Btk. 79.§-ában rögzített büntetési célokat.

Rámutatott, hogy az előzetes letartóztatás beszámítása helyesbítendő, mivel a terheltet 2017. június 28. napján Szlovákiában fogták el a törvényszék által kibocsátott európai elfogatóparancs alapján, majd 2017. augusztus 10. napján történt meg az átadása a magyar hatóságnak. Jelen ügyben tehát a vádlott 2017. június 28. napja óta van előzetes fogvatartásban.

Összefoglalva indítványozta, hogy a kiszabott büntetést súlyosítsa a másodfokú bíróság, a beszámítást módosítsa, egyebekben pedig az ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú bíróság *nyilvános ülésén* megjelent *ügyész* fenntartotta az átiratban foglaltakat. Kifejtette, hogy nem nyert bizonyítást a nyomozás megindulásakor fennállt alapos gyanú, miszerint **vádlott neve** vádlott kapcsolatban állt a szintén intézkedés alá vont tanú török állampolgárral, illetve egymással kábítószer ügyletet kívántak lebonyolítani. A vádtól eltérő minősítés megállapítása körében felmerült kábítószer-kereskedelem tekintetében vizsgálni kellett a vádlottnál lévő kábítószer mennyiséget, mely a jelentős mennyiség alsó határának háromszorosa és a tárgyakat, vagyis a digitális mérleget, melyet a drog kimérésére szoktak használni. A vádlott az eljárás során végig úgy nyilatkozott, hogy a tőle lefoglalt kábítószer saját fogyasztásra szánta, a mérleget kizárólag arra használta, hogy az általa megvásárolt kábítószer lemérje. Állításaival ellentétes információ, adat nem merült fel, ezért kereskedelmi típusú magatartás nem állapítható meg. A bódult járművezetés vonatkozásában a toxikológus és igazságügyi orvos-szakértő szerint a vádlott kábító hatású szer befolyása alatt állt, amikor vezette a gépkocsit ezért a bűncselekmény megállapításához nem férhet kétség.

Így az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmények jogi minősítése is helyes

További súlyosító körülményként kell értékelni a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottságát. Enyhítő körülményként értékelte a bíróság a vádlott beismerő vallomását, de ennek a nyomatéka csekély, mivel a vádlottat tetten érték. Emellett a vádlott úgy nyilatkozott, hogy megbánta a cselekményt, ugyanakkor azt is elmondta, hogy családja támogatásával többször tett már kísérletet a kábítószerrel való kapcsolat megszakítására, de nem sikerült.

Az ügyész rámutatott, hogy a halmazatra tekintettel 8 év 6 hónap az a büntetési középérték, amelytől az első fokon kiszabott 6 év 8 hónap jelentősen elmarad, holott a súlyosító körülmények nagyobb számban vannak jelen, tehát a büntetés emelése indokolt.

Egyéb indítványait is fenntartotta. Kérte, hogy az ítélőtábla változtassa meg az elsőfokú ítéletet a 2018. július 1. napjától hatályos 2017. évi XC. számú, új büntetőeljárási törvény 606.§ (1) bekezdése alapján. Elvileg csak mértékes fellebbezés történt az új Be. 583.§ (3) bekezdés a/ pontja értelmében és az 590.§ (3) bekezdése alapján csak ezt kellene felülbírálni, azonban a tisztességes eljárás elve feltétlenül azt diktálja, hogy a fellebbezés bejelentésekor hatályban volt szabályok szerinti teljes felülbírálatra kerüljön sor.

A vádlott képviselőjében megjelent *védő* a súlyosításra irányuló ügyész fellebbezés elutasítását szorgalmazta, továbbá a fellebbezése irányát részben megváltoztatta. A bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt emelt vád alól a terhelt felmentését kérte bizonyítottság hiánya okán, de fenntartotta a büntetés jelentős enyhítésére irányuló jogorvoslati kérelmét is.

Kifejtette, hogy az elsőfokú eljárás során azért nem vitatták a kisebb tárgyi súlyú bűncselekmény megállapíthatóságát, mivel jóval alacsonyabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabásában reménykedtek a bűnösségi körülmények alapján. Ettől függetlenül a tényállás a bódultság vonatkozásában nem megalapozott. További szakértői bizonyítást igényelt volna annak vizsgálata, hogy amikor a vádlottól vért és vizeletet vettek, milyen fizikai állapotban volt. Az orvos által készített igazolás azt bizonyítja, amit **vádlott neve** mondott, hogy nem érezte magát kábítószer hatása alatt, amikor vezetett. Mintavételkor a 12 klinikai tünetből 11 nem alapozta meg a bódultságot. Csupán a vizeletben mért anyagmaradvány mértéke az, ami erre utal. A bíróság nem ellenőrizte a szakértő meghallgatása, vagy véleményének kiegészítése útján, hogy ha a klinikai tünetek nem észlelhetők, akkor valóban beszélhetünk-e bódult állapotról. Nem derült ki, miszerint a szakértő tisztában volt-e a vádlott kábítószer fogyasztási szokásaival. Aki hosszú idő óta rendszeresen használ kábítószer, az hozzászokik, és nem érzi annak hatását akkor sem, ha a véréből kimutatható. A vádlott olyan fajta kábítószer szedett, ami gyorsítóként hat. A klinikai tünetek vizsgálatakor nem történt meg a vérnyomás és a pulzusszám rögzítése, ami esetleg megcáfolhatná azt, hogy ő kábítószer hatása alatt volt. E körülmények felderítése elmaradt, így módon nem nyert kétséget kizáró bizonyítást a bódult állapotban elkövetett járművezetés tényállása.

A bíróság hosszas bizonyítást vett fel arra nézve, hogy az állítólag befolyásolt állapotban lévő vádlott milyen nyilatkozatot tett a rendőrök előtt. Ha elfogadta tényként, hogy a terhelt bódult állapotban vezetett, akkor az intézkedés során tett nyilatkozatai sem vehetők figyelembe.

A védő az enyhítést célzó fellebbezését akként indokolta, hogy védelem úgy látja, hogy a törvényszék által kiszabott büntetés mind a bűncselekmény jellegéhez, adott kategórián belüli tárgyi súlyához, mind a vádlott személyéhez, előéletéhez mérten túlságosan szigorú. Ez vonatkozik a kiutasítás és a közúti járművezetéstől eltiltás tartamára egyaránt. Érvelése alátámasztásaként a jogi képviselő hivatkozott a másodfokú bíróság több döntésére, amelyek hasonló ügyekben születtek. Kifejtette, hogy a kisebb tárgyi megítélésű közlekedési bűncselekménnyel fennálló halmazat nem alapozza meg a törvényi minimumot jelentősen meghaladó szabadságvesztést, főként nem a súlyosításra irányuló ügyészi indítványt.

A védő felhívta a figyelmet az ítélet tényállásában és indokolásában fellelhető iratellenes megállapításokra, melyeket korrigálni kért.

Álláspontja szerint iratellenes a *4. oldal 2. bekezdésében*, miszerint a vádlott a nyomozás során tagadó vallomást tett, holott a *6. oldal 6. bekezdése* - helyesen - azt tartalmazza, hogy megtagadta a vallomástételt. A *4. oldal 5. bekezdésében* az szerepel, hogy a terhelt pulóvere első zsebéből növényi törmelék került elő, valamint ami a *8. oldal 2. bekezdésében* olvasható miszerint a vádlottnál kábítószer adagolására alkalmas eszköz volt. A tényállás ezzel szemben csupán a zacskóban lévő amfetamint és a digitális mérleget tartalmazza, ami megfelel a nyomozati adatoknak.

Kérte a védő pontosítani a beszámítás időtartamát, egyetértve az ügyészi érveléssel, ellenben mellőzendőnek tartotta a súlyosító körülmények közül a birtokolt kábítószer mennyiségét, mivel ez már a bűncselekmény minősítésében kifejezésre került, ezért a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. A minősítést megalapozó mennyiség háromszorosa egyébként sem kiugró, nem közelít a különös mennyiség alsó határához.

Rámutatott, hogy a kábítószeres ügyek elszaporodottságát sem lehet a védelem terhére értékelni, mivel erre bizonyítás nem folyt.

Ezekkel szemben az enyhítő tényezők; a terhelt beismerése, a megbánása, valamint az időmúlás és a büntetlen előélet mellett új enyhítő körülmény a terhelt egészségi állapota, miszerint a magas vérnyomás betegség miatt állandó gyógyszeres kezelés alatt áll. A vádlott a magyar nyelvet nem ismeri, ezért nehezített számára a börtönkörülmények elviselése.

Mindezek alapján kérte a védő a kiszabott büntetés jelentős mérséklését, függetlenül attól, hogy a másodfokú bíróság miként ítéli meg a közlekedési bűncselekmény megállapíthatóságát.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védőjéhez, illetve előadta, hogy a betegsége kezelése nehézkes, mert a BV. intézetben nem jut hozzá a szlovák gyógyszereihez, illetve nem beszél magyarul, így a munkavégzés is nehezített számára. Elsődlegesen a büntetés mérséklését kérte.

Az ítélet tábla a Győri Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta a felterjesztést követően, a 2018. július 1. napjától hatályba lépett 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590.§ (1) és (2) bekezdése, valamint a Be. 870.§ (1) bekezdés szerinti átmeneti szabály értelmében. Az enyhítést célzó védelmi fellebbezést találta alaposnak az alábbiak szerint.

A másodfokú bíróság megállapítása szerint az elsőfokú bíróság az eljárást az 1998. évi XIX. törvényben előírt (a továbbiakban régi Be.) perrendtartási szabályoknak megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során nem vétett olyan abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát, amely az érdemi felülbírálatot akadályozta volna.

Az elsőfokú eljárás a Mosonmagyaróvári Járásbíróság előtt indult meg. A Mosonmagyaróvári Járási Ügyészség B.223/2016/17-I. számú, 2016. október 18. napján kelt vádiratában a Btk. 178. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő kábítószer-birtoklás büntette miatt emelt vádat **vádlott neve** ellen.

Ugyanezen vádhatóság 2017. január 3. napján Mosonmagyaróvári Járásbíróság előtt a B.246/2016/12-I. számú vádiratában a terheltet ugyanazon alkalommal elkövetett, a Btk. 237.§ (1) bekezdésében meghatározott bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségével vádolta.

A két ügyet a járásbíróság a 2017. február 9. napján megtartott tárgyaláson egyesítette a B.309/2016/18-I. számú végzésével. A 2017. március 21. napján kitűzött tárgyaláson a vádlott nem jelent meg, ismeretlen helyre távozott, ezért 2017. április 21. napján vele szemben európai elfogatóparancs került kibocsátásra, mely 2017. június 28. napján vezetett eredményre.

Az eljáró bíróság a 2017. június 1. napján kelt 30/I. sorszámú végzésével megállapította, hogy a terhelt - kábítószer-birtoklásnak minősített - cselekménye a vádtól eltérően a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette kísérleteként is minősülhet, erre figyelemmel az ügy áttételét rendelte el a hatáskörrel rendelkező bírósághoz.

Az ügy áttételét követően, az eljárás előkészítő szakaszában a Győri Törvényszék a 2017. július 13. napján kelt és 2017. augusztus 21. napján jogerőre emelkedett 25.B.198/2017/4. számú végzésében rámutatott arra, hogy a B.223/2016/17-I. számú vádirat a Btk. 176.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés szerinti bűncselekmény törvényi tényállási elemeit nem tartalmazza, ezért a vádtól eltérő minősítés nem állapítható meg. A törvényszék a hatáskörének hiánya okából az ügyet az eljáró bíróság kijelölése végett a Győri Ítéletáblának megküldte. A Győri Ítéletábla a 2017. szeptember 28. napján kelt Bkk.II.310/2017/4. számú végzésével az elsőfokú eljárás lefolytatására a Győri Törvényszéket jelölte ki. Az iratok 2017. október 12. napján érkeztek a törvényszékhez, az első tárgyalás - szabályosan, 30 napon belül - 2017. december 11. napjára került kitűzésre. Vádmódosításra nem került sor.

A Mosonmagyaróvári Járásbíróság helytelen döntése, miszerint megállapította hatáskörének hiányát, a bírósági eljárás elhúzódnásához vezetett, ezáltal sérült az ésszerű időn belüli elbírálás alaptörvényi követelménye.

A törvényszék teljes körű bizonyítást folytatott le és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. **vádlott neve** a bírói szakban tett tényfeltáró beismerő vallomása mellett figyelembe vette a

helyszíni szemle jegyzőkönyv, a lefoglalás adatait, a vegyész-szakértői, toxikológiai és igazságügyi orvos-szakértő véleményét. Az objektív adatok alátámasztották a terhelt előadását, ezért azt elfogadta a tényállás alapjául. Szakértőt vett igénybe a terhelt elmeállapotának és a kábítószerhez való viszonyának tisztázása, valamint a lefoglalt tárgyak ujjnyom-kutatásával a török személy és a vádlott közötti esetleges kapcsolat felderítése érdekében. A tárgyalás anyagává tett valamennyi bizonyítékot elemezte, egymással összevetette, a logikai hibáktól mentes mérlegeléssel az indokolási kötelezettségét is teljesítette.

A büntetőeljárás úgy indult, miszerint a nyomozóhatóság a rajkai MOL benzinkúton igazoltatás alá vont egy török állampolgárt, akinek a táskájából előtalálásra került 2 db hasis pipa, egy digitális mérleg és 50 db kisméretű zacskó, amelyek kábítószer adagolására alkalmasak. A török személy, tanú elmondta, hogy Ausztriából érkezett Magyarországra a barátjával együtt. A barátja kirakta őt a benzinkúton, majd visszament Szlovákiába azzal, hogy visszajön érte egy sötétkék **autó**-val. Ezután lettek a rendőrök figyelmesek arra, hogy a vádlott által vezetett jármű lassan elhalad mellettük és továbbhajt. Ez gyanús lett, emiatt mentek a vádlott után és vonták ellenőrzés alá. Ekkor került sor a vádlottól a mérleg, illetve kábítószer lefoglalására.

A nyomozás során két rendőri jelentés készült arról, hogy a vádlott és a török személy ismerik egymást. A bíróság kihallgatta ezeket a rendőröket, akik nem tudták megmondani, honnan származnak azok az információk, amelyeket ők a rendőri jelentésben rögzítettek. A törvényszék a Be. 78.§ (4) bekezdés értelmében helyesen zárta ki a bizonyítékok köréből azokat a jelentéseket, amik a terhelt elmondására hivatkoztak, amelyet - ha megtörténtek is -, nem előzött meg a Be.117.§ (2) bekezdésében foglalt szabályos kioktatás, ekként a jelentések tartalma gyanúsítottai vallomásként nem értékelhető.

A jelentések tartalmának eredete azért volt fontos, mert ha a vádlott és a török személy közötti kapcsolat igazolható lett volna, akkor **vádlott neve** vádlott valóban megalapozottan lett volna gyanúsítható kábítószer kereskedelemmel.

Az eljárás során a vádlott végig azt mondta, hogy nem ismeri a török állampolgárt. A török személy csak a nyomozás során került kihallgatásra, ahol megtagadta a vallomástételt. A bíróság idézte a török személyt az ausztriai lakcíméről, de nem jelent meg, ezért nem lehetett kihallgatni. Ezután a bíróság szakértőt rendelt ki annak megállapítására, hogy a török személytől lefoglalt tárgyakon rajta vannak-e a vádlott ujjlenyomatai. Ezeken a tárgyakon a szakértő azonosításra alkalmas nyomtörödéket nem talált, emiatt pedig a vádlott és a török személy közötti kapcsolat nem volt igazolható.

A terhelt a nyomozás során két alkalommal lett kihallgatva és mindkét esetben megtagadta a vallomástételt (nyomozati irat 149. és 167. oldal). E tekintetben helytálló a védő azon megállapítása, hogy az indokolás *4. oldal 2. bekezdése* és a *6. oldal 6. bekezdése* nem pontos.

vádlott neve vádlott bírói szakban a bűncselekményeket egyébként beismerte, a kapcsolódó szakértői véleményben foglalt megállapításokat nem vitatta.

A lefoglalási jegyzőkönyvből kiderül, hogy tanú török személytől lett lefoglalva a két hasis pipa, az 50 db simítózáras zacskó, egy digitális mérleg és kiskanál (nyomozati irat 75. oldal).

vádlott neve terhelt ruhájának zsebében ténylegesen 41,3 gramm tömegű speed por volt, illetve egy digitális mérleg került elő alól (nyomozati irat 63. oldal). A terhelt vallomását arra nézve, hogy kizárólag saját használatra tartotta magánál a kábítószer, illetve a mérleget, semmi nem cáfolta.

Ezért valóban iratellenesek - ekként helyesbítendőek - az indokolás *4. oldal 5. bekezdésében* írtak, miszerint a terhelt pulóvere első zsebéből növényi törmelék került elő, valamint a *8. oldal 2. bekezdésében* olvasható megállapítás, miszerint a vádlottnál kábítószer adagolására alkalmas eszközök voltak.

A bizonyítékok értékelés ezen túlmenően logikus, teljes és törvényes a kábítószer-birtoklás vonatkozásában.

A kábító hatású szer hatása alatt történt járművezetés tényének további bizonyítása, amit egyebekben senki nem indítványozott - a védő érvelésével ellentétben - nem volt szükséges.

A vád tárgyát képező bűncselekmény megállapítása körében a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyásának felismerésére a klinikai tünetek, míg a tényleges befolyás mértékére a vér- és vizeletvizsgálat laboratóriumi eredményei szolgáltatathatnak adatot. Ezt a vizsgálatot a nyomozóhatóság teljes körűen lefolytatta.

A vérvételi jegyzőkönyvben megállapítást nyert az egyik klinikai tünet, illetőleg az, miszerint a terhelt térben és időben bizonytalanul tájékozódik. A terheltet a vizsgáló orvos enyhén befolyásoltnak tartotta a személyes vizsgálat alapján (229/2016. bü. számú nyomozati irat 26. oldal). A toxikológiai vizsgálat - a tényállás 3. oldal 6. bekezdésében is rögzített - különböző mennyiségű, többféle drog bomlástermékét mutatta ki a terhelt szervezetében (nyomozati irat 24. oldal). Az igazságügyi orvos-szakértő a bódultság mértékére nem nyilatkozhatott, de az elfogyasztott speed tekintetében leszögezte, hogy a hatóanyaga, az amfetamin pszichotrop anyag, mely kábítószernek minősül, melynek hatása alatt állt a terhelt a járművezetés időpontjában (nyomozati irat 29. oldal). Tekintve, hogy mért adatok állnak rendelkezésre a kábítószer fogyasztásra, objektív módon alátámasztott, miszerint a terhelt kábító hatású szer hatása alatt állt, amikor a gépjárművel közlekedett, így a bódult állapot megállapítható.

Az elsőfokú bíróság tehát a vádlott ezen cselekvőségére nézve is megalapozott tényállást állapított meg, melyet a védő alappal nem támadhatott, illetve azonos bizonyítási anyag mellett a felmentés iránti kérelme nem foghatott helyt.

A megalapozott *tényállás* néhány *helyesbítésre szorul*, melyet az iratok tartalma alapján a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

A személyi részben kell pótolni (3. oldal 1. bekezdés), miszerint a terhelt nem szenved az elmeműködés kóros állapotában, sem jelenleg, sem az elkövetés időpontjában. Személyiségzavara van, mely csökkent frusztrációtűrés, ingerlékenység, feszültség, kevésbé hatékony erkölcsi értékérzelmek, alkalmanként öntörvényű alkalmazkodási manőverek formájában nyilvánul meg. Személyiségzavara a beszámítási képességét nem érinti. Nem szenved olyan mentális zavarban sem, amely az ügyei viteléhez szükséges belátási képességét csökkentené, vagy befolyásolná a büntetőeljárásban való nyilatkozattételének adekvátságát (25.B.333/2017/27. szám alatti pszichiáter-szakértői vélemény).

A 3. oldal 4. bekezdése akként pontos, hogy **vádlott neve** vádlott pulóverének első zsebéből 41,3 gramm tömegű *kábítószer* került elő (vegyész-szakértői vélemény, 3917/2016.bü. számú nyomozati irat 103. oldal).

A 3. oldal 11. bekezdésében javítani kell a tiszta hatóanyag tartalmat akként, hogy a speed por netamfetamin-bázis tartalma legkevesebb 29,8 gramm volt, amely meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak legalább 298 %-a, de nem éri el a különösen jelentő mennyiség alsó határát, amelynek csupán 29,8 %-a (nyomozati irat 105. oldal).

Az így pontosított tényállás minden tekintetben megalapozott, így az ítéletábra erre alapította a határozatát a Be. 591.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék a megalapozott tényállás nyomán okszerű következtetést vont le **vádlott neve** vádlott bűnösségére, és helyes a cselekményeknek a Btk. Különös Része szerinti minősítése is, melynek jogi indokolásához az ítéletábra az alábbi kiegészítést teszi.

A kábítószer-birtoklás vonatkozásában a vegyész-szakértő meghatározta a lefoglalt anyag mibenlétét, a tiszta hatóanyagtartalmat pedig akként állapította meg, hogy $31,8 \pm 2,0$ gramm. Általános elv a büntetőjogban, hogy ha nem lehet pontos adatot megállapítani, akkor - ellenkező bizonyításig - a terhelt számára legkedvezőbbet kell figyelembe venni. Jelen esetben az metamfetamin-bázis alsó határa szerint kell a kábítószer birtoklása büntett minősített esetét megalapozó mennyiséget is megállapítani, ami - figyelemmel a Btk. 461.§ (1) bekezdés ad/ pontjára - a (3) bekezdés a/ pontban meghatározott jelentős mennyiséget meghaladja, annak 298 %-a.

A Btk. 237.§.-ban szabályozott járművezetés bódult állapotban bűncselekményének *jogi tárgya* valamennyi közlekedési ágazat tekintetében a közlekedés és a forgalom biztonságához fűződő társadalmi érdek, és közvetlenül az ember élete, testi épsége és egészsége. Mind a négy közlekedési ágazatban tilalmazott a vezetési képességre hátrányosan ható szerek befolyása alatti járművezetés, ezért a KRESZ 4. § (1) bekezdés c/ pontja is általánosan tiltja a járművezetést, ha vezető vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt áll.

A bűncselekmény *elkövetési magatartása* a törvényben meghatározott járművek vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt történő vezetése. *A vezetési képességre hátrányosan ható szer* befolyása alatt történő járművezetés esetén a járművezető általában kábítószer, pszichotrop anyagot, kábító hatású szert, vagy ilyen hatású gyógyszert fogyasztott, és e szerek hatása alatt vezetett. A kábítószer befolyásolást eredményező hatása közismert, a gyógyszerek tekintetében pedig a használati utasítások tartalmazzák azt a tilalmat, hogy használatuk esetén járművet szabad-e vezetni, vagy sem.

A bűncselekménynek nem tényállási eleme a bódultság mértéke. Megvalósulhat tehát akkor is, ha a terhelt a bódultság klinikai tüneteit nem produkálja, de szervezetében - objektív mért adattal - akár a legkisebb mennyiségben kimutatható olyan kábító hatású szer fogyasztása, amely a vezetési képességekre köztudottan hátrányosan hat, és bármilyen fokban bódultságot okoz.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság túlnyomó részben helyesen vette számba a vádlott terhére és javára értékelhető szempontokat.

Súlyosító körülmény - helyesen -, hogy a birtokolt kábítószer a jelentős mennyiség alsó határának közel háromszorosa. Az ügyész álláspontjától eltérően nem értékelhető a vádlott terhére „az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága”, mivel arra nem folyt bizonyítás, hogy Győr-Moson-Sopron Megyében gyakrabban fordulnak elő kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények, mint az ország más vidékein.

Az enyhítő körülmények körében felhívott tényezők helyesek. A büntetéskiszabása során értékelendő adatokról szóló 56. számú BK vélemény 11. pontja alapján, tettenérés esetén nyomatékos is enyhítő körülmény a bűnösség elismerése és az őszinte megbánás.

Ezekén túl további enyhítő körülmény, miszerint egészségi állapota megromlott, több, mint egy éve van előzetes fogvatartásban, melynek elviselése a magyar nyelv ismeretének hiánya és külföldi mivolta miatt nehezített. Enyhítő hatású az időmúlás.

E körben utalni szükséges az Európai Emberi Jogi Bíróság határozatára is, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye szövegezésére, - annak is a 6. cikkére - az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire, amelyre figyelemmel volt a büntetés kiszabásánál. Az idézett 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen

rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása.

Jelen eljárásban azt kell megállapítani, hogy ez a követelmény sérelmet szenvedett, ugyanis közel 2,5 év telt el a bűncselekmények elkövetése óta - ebből másfél év bírósági szakban -, amely időtartam nem vonható az „ésszerű idő” kategóriájába, ugyanakkor a vádlottnak is felróható, hiszen részben az ő magatartása vezetett az eljárás elhúzódásához.

A másodfokú bíróságnak ezért - figyelemmel a nemzetközi jog és a Legfelsőbb Bíróság, majd a Kúria gyakorlatára - ezt az időmúlást, amelyhez hozzá számít az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt 4 hónap is - mindenképpen értékelnie kellett.

Ilyen szempontrendszer alapján a súlyosításra az ítélőtábla okot nem látott. Az enyhítő körülmények nagy számára és nyomatékára tekintettel azonban az ítélőtábla úgy találta, hogy még a büntetési tétel törvényi minimumába meghatározott tartamú szabadságvesztés is szükségtelen a vádlott vonatkozásában a Btk. 79.§-ában meghatározott büntetési célok elérése érdekében és - az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben van lehetőség a Btk. 82.§ (2) bekezdés c/ pontjában írt enyhítő rendelkezéssel az öt évet el nem érő szabadságvesztés kiszabására. Ebből a szempontból nincsen számottevő jelentősége, hogy egy jóval csekélyebb tárgyi súlyú közlekedési bűncselekmény is megvalósult. A vádlottal szemben halmazatban kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát ezért a rendelkező rész szerint enyhítette.

A bűncselekmény jellege okán nem kívánatos, hogy a külföldi állampolgárságú terhelt egy meghatározott ideig Magyarország területére beutazzon. A Btk. 59.§ (1) bekezdés és 60.§ (2) bekezdés szerint helyesen alkalmazott kiutasítás időtartama a szabadságvesztés büntetés csökkentett mértékéhez képest viszont aránytalan, ezért annak tartamát az ítélőtábla ugyancsak mérsékelte.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett az ügyben terheltként nem szereplő tanú török állampolgártól lefoglalt bűnjelek jogi sorsáról akként, hogy a 2 db hasis pipa, 1 db műanyag kanál, 1 db digitális mérleg, 50 db műanyag zacskó lefoglalását megszüntette és ezeket az - egyébként ismeretlen helyen tartózkodó - tanúnak kiadni rendelte.

A táblabíróság álláspontja szerint ezek az eszközök ugyanúgy, mint a **vádlott neve** vádlottól lefoglalt digitális mérleg, a kábítószer birtoklás és fogyasztás körében használatosak, arra szánták őket, ily módon a Btk. 72.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében elkobzandók. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a felsorolt bűnjelekről történt rendelkezést megváltoztatta.

A táblabíróság az ítélet rendelkező részében a Be. 561.§ (2) bekezdés a/ pontja szerint - osztva a főügyész átiratban hivatkozott érveket - pontosította az előzetes fogvatartási adatokat. Ennek megfelelően a vádlottak 2017. június 28. napjától volt átadási előzetes letartóztatásban, azt követően előzetes letartóztatásban. A Be. 561.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján eljárva helyesbítette a vádlott édesanyjának születési nevét.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla a Be. 606.§ (1) bekezdés alapján a Győri Törvényszék 25.B.333/2017/30. számú ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben - helyes indokainál fogva - a Be. 605.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság beszámította a vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetésbe az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a jogerős elbírálásig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A fellebbezési eljárás során a tolmácsolással felmerült bűnügyi költség viseléséről a táblabíróság a Be. 613.§ (1) bekezdés - figyelemmel a Be. 576.§ (1) bekezdés b/ pontjára - alapján határozott.

ő, 2018. július 4.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

Dr. Csák Csilla sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla fenti ítélete és az abban foglalt változtatással a Győri Törvényszék 25.B.333/2017/30. számú ítélete a mai napon jogerős.

ő, 2018. július 4.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke